järge pihta ja käratses ja karjus ise tulises wihas, et see läbi nagu karu härja healt segada, kelle kallal ta ise on. Ütles teine: „Ma olen härra!“ karjus waht: „wõi oled sa härgega, siis sa saadanas taht-sid ju kõik ärawiia ja kus ma waene siis oleks saand?!“ — Ütles härra: „Ma olen saks!“ ütles waht: „wõi on teitid kaks! too teine ka siia, ma annan sellele niisammasuguse keretäie.“ Nairewaht andis pihta kunni arwas ja wiha lahkus, siis laskis minna. Härra magas seda keretäit mõne pääwa maas — aga nairewahile 'pole ta päraft sest asjast sõnagi lausund — mõne muule wist ka mitte.

Kolm reist selli.

Kolm selli läksiwad üheskoos reisima ja tegiwad selle kauba, et mis n'ad kuhugil teeniwad, ehk saawad, kõik ühetasa äratarwitawad. Kaks neist oliwad targa ja kawala aruga, aga üks oli lollakas. — Kord tuli mehikestel niisugune kibe järg kätte, et enam ei olnud leiwa suutäit, ega rahakopikat; aga õnneks oli ühel neist weel natuke jahu koti soppis. N'ad tegiwad kohe tule üles, tegiwad jahudest koogi ja paniwad küpsema. Kaks kawalamat aga läksiwad natuke kõrwale ja pidasiwad nõu, kuidas kolmandama, kes nende arwates muidugi wäga palju

söi, wõiks hoopis ilma jätta, et tema jäu ka enes-tele saaks. Nüüd ütles üks kawalamatest korraga: Senni, kui kook küpseb, heidame kõik magama, ja kes neist kolmest kõige kentsakama unenäu nääb, saab koogi enesele, teised kaks jääwad ilma. Nüüd heitsiwad kõik kolmekeste pitkali, kaks targemad jäi-wad warsi magama. Lollaka kõht oli aga hirmsaste tühi, ei wõinud magama jääda, tõusis mõne minuti päraft üles ja pani koogi tule pealt pooltoorelt nahka. Selle peale pani ta ennast sirukile teiste kõrwa.

Natukese aja päraft ärkasiwad kaks targemad üles ja hakasiwad oma unenägusid arutama. Esi-mene ütles: „Ma nägin unes, et taewas oli mo ees lahti, inglid kandsid mind sinna üles ja ma olen Jumalat ja kõiki pühasid ja nende rõõmu näinud ja nende seltsis olnud.“ — Teine ütles: „Aga mina nägin, et kuradid mind põrgu wiisiwad ja olen kõik seda hirmust piina näinud mis kurjad seal kannatawad — ja sain ka ise seda katsuda!“ — Kolmas tegi ennast magama, nagu ei kuuleks ta midagi. — Nüüd hüüdsiwad n'ad kolmande ka üles ja ütlesiwad: „Meie oleme küll mõlemad nii imelikud unenäud näinud, et kook õiguse päraft muidugi meile jääb, — aga siiski tahame sinu une-nägu ka kuulda. — See ajas maast üles, kratsis pead ja waatas suure imekspanemisega teiste otsa.

Eesti-ma rahwa Kalender 1880, lk. 33